

Тема. «Соняшник»

Мета. Вчити учнів виготовляти сувенір - подушку для голок «Соняшник»; розвивати вміння самостійно робити лекала, добирати матеріал; формувати емоційно-позитивне ставлення до художнього образу соняшника; виховувати любов дітей до мами, почуття вдячності, повагу, гордість за рідну матусю, бажання зробити приємне.

Обладнання. Поролон, кольоровий папір, картон, пластмасова кришка, голка, нитки, ножиці, олівець, малюнки соняшника.

Хід заняття

I. Організаційна частина.

а) повідомити про присутність гостей.

б) черговий повідомляє про присутніх, чи готові до заняття гуртківці.

- Так, я бачу, що ви готові до заняття.

II. Актуалізація опорних знань

Повторення попереднього матеріалу (На попередньому занятті ми з вами вивчали петельний шов, шов вперед)

а) петельним обметуємо краї тканини, щоб не обсипалися.

б) шов вперед - з'єднуємо для симетрії.

- А сьогодні ми закріпимо цю тему, як будемо виготовляти сувеніри.

III. Повідомлення нової теми.

Тема: «Соняшник».

- Ми зробимо своїми руками і подаруємо мамам квітку соняшника у вигляді подушки для голки.

Мама... Це перше слово, яке з радісною усмішкою промовляє дитина. Мама — це те слово, яке найчастіше повторює людина в хвилини страждання і горя. Кожен скаже: «Найкраща мама — моя», бо безмежна її любов, її ніжність, хто б вона не була, де б не жила.

А зараз відгадайте загадку.

(Відповідають хором).

Який струмочок повсякчас співає ніжно коло нас?

Всі. Мамин голос.

Керівник гуртка. А що солодке знаєш ти, чого в крамниці не знайти?

Всі. Мамині вуста.

Керівник гуртка. Яке колосся золоте униз вершечками росте?

Всі. Мамині руки.

Керівник гуртка. Які сніги постійно йдуть? Які сніги не розтають?

Всі. Мамина сивина.

Керівник гуртка. Які дві зірки знаєш ти, завжди нам сяють з висоти?

Всі. Мамині очі.

Керівник гуртка. Які поля з кінця в кінець зорали сльози навпростець?

Всі. Мамине обличчя.

Керівник гуртка. А що широке, як земля, та не займа чужі поля?

Всі. Мамина душа.

Перед тим діти, як ми будемо виготовляти сувенір «Соняшник». Послухайте легенду.

У батька-Сонця були доньки. Разом з батьком вони виходили гуляти на небо. Одного дня веселилися вони в гайку, як стало Сонце сідати, почали збиратися додому. Коли дочки були вже далеко від гаю, то найменша згадала, що забула свій

вінок, і повернулася назад. Але на місці його вже не було. Запримітила вона неподалік під березою гарного парубка з віночком у руках. Він обійняв дочку Сонця і заговорив до неї словами, солодшими меду. Цілував її, обіцяв кохати все життя так, що їй буде з ним краще, ніж у батька — Сонця. Юна красуня згодилася жити на землі, де тьохкають солов'ї, цвіте черемха, існує любов.

Даремно Сонце кликало дочку додому, сердилося, попереджало, що на землі її жде важке життя. Дочка зосталася з коханим. Почалося для неї звичайне буденне життя з нудною роботою, одноманітними клопатами. Юнак більше працював, ніж говорив своїй коханій ніжні слова, а іноді зовсім забував про неї.

—Ти багато працюєш, а я мало тебе бачу, нудьгую. Мабуть, уже не так мене любиш?

—Ми, земні люди, інакше любимо. Ми бачимо щастя в любові, що поєднується з радістю у праці,— відповів коханий.

—То навчи мене працювати, і я стану земною,— лебеділа вона,— бо кохаю тебе безмірно.

Він змовчав... І красуня ще більше засумувала за батьком, за зірками-сестрами. Забула про свою гордість і закралася непомітно до батькового царства. Але Сонце не могло забрати до себе дочку, яка вже вросла в землю, воно лише скропило її своїми слізьми. І тоді красуня стала квіткою, що в тузі за батьківщиною завжди повертається голівкою до Сонця. Назвали її соняшником.

— Але це тільки легенда. Насправді, соняшник народився в Північній Америці. В Україну його завезли лише у XVII столітті.

Ця рослина корисна. З неї бджілки добувають мед. Соняшник є ще і лікарською рослиною. Настої із шапочок соняшника використовують для лікування пухлин, квіти — для поліпшення апетиту.

—Так, діти з насіння соняшника роблять олію. У нас в районі є невеличкі олійні, де з маленьких зернятків виготовляють і смачну, і корисну олію.

III. Закріплення здобутих знань, пройденого матеріалу.

Наявність міжпредметних зв'язків.

Діти, зверніть увагу на будову квітки соняшника. Середина квітки якої форми? (коло)

Давайте поміркуємо коло це що? (ласкаве сонечко)

А ще? Геометрична фігура - з якою ви знайомитися на уроці математики.

Молодці - видно що математику знаєте. (геометричні фігури також знаєте)

Формування навичок самостійної роботи.

1. Відкриття конвертів. (Діти у вас лежить роздатковий матеріал - лекала соняшника) Діти, перед тим, як приступити до практичної роботи нам потрібно повторити правила техніки безпеки.

(Керівник гуртка закріплює з дітьми інструктаж. Діти повторюють правила техніки безпеки)

2. Самостійна робота дітей (виготовляємо деталі сувеніра)

3. Керівник гуртка приділяє увагу кожній дитині, тримати в полі зору всіх гуртківців (звертати увагу на осанку кожної дитини)

4. Молодці гарно справились з роботою, (чітко вирізані лекала по контурам)

5. А тепер ми будемо шити пелюстки зшивними стібками.

Перерва:

Ми з вами працювали, а зараз відпочинем.

Запрошую всіх до залу.

Перед грою сказати дітям про додержування дисципліни та техніки безпеки.

Ігри: (15 хв)

1. Горішки, жолуді і шишки.
2. Злови м'яч.
3. Веселі кеглі.

Продовжуємо працювати.

Повторити техніку безпеки..

Ось ми і закінчили виготовлення пелюсток. Давайте виставимо їх перед собою і всі разом роздивимось чи правильно по технології виготовленні пелюстки. Можливо хтось із вас в майбутньому стане технологом, швеєю, закрійником, тому наші знання здобуті на гуртку стануть у пригоді, але запам'ятайте, що ця праця нелегка. Про це писав Павло Грабовський у своєму вірші «Швачка»:

Рученьки терпнуть, злипаються віченьки...

Боже, чи довго тягти?

З раннього ранку до пізньої ніченьки

Голкою денно верти.

Заняття закінчено.

На наступному занятті ми виправимо помилки і продовжимо роботу по виготовленню пелюсток.

Прибираємо свої робочі місця.

Чергові прибирають кабінет.